

وَعَلَىٰ عَبْدِهِ الْمُسِيْحِ الْمَوْعِدِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّی عَلَیْهِ الرَّجُلُومُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 31.12.2021

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

**ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਾ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਖਲੀਫ਼ਾ
ਰਾਸ਼ਿਦ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਦਾ ਜਿਕਰ**

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੌਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਾਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ
ਅਜੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 31 ਦਸੰਬਰ 2021 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ,
ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਵਿੱਚ ਦਿਤੋਂ

أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ .
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ . الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ . مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ .
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ . صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ .

ਤਸ਼ਹਹੁਦ, ਤਉਤ, ਸੁਰਤ ਡਾਤਿਹਾ ਅਤੇ ਸੁਰਤ ਤੌਬਾ ਦੀ ਆਇਤ 40 ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ
ਅਯੱਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਾਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਨੇ ਛਰਮਾਇਆ :

ਬੀਤੀ ਖੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਗਾਰੇ ਸੌਰ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਰੱਬ ਕੁਰਾਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਛਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਰਸੂਲ ਦੀ ਮਦਦ ਨ ਵੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਰੱਬ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਚੁਕਿਆ ਹੈ ਜੱਦ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਵਤਨ'ਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿਤੋਂ ਸੀ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ। ਜੱਦ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਬੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਗਾਮ ਨ ਕਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਰੱਬ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਸੋ, ਰੱਬ ਨੇ ਉਸ'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਜਿਹੇ ਲਸ਼ਕਰਾਂ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੀਵੀਂ ਕਰ ਦਿਖਾਈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੱਲ ਰੱਬ ਦੀ ਹੀ ਗਾਲਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਬ ਹੀ ਕਾਮਲ ਗਲਬੇ ਵਾਲਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਿਆਈ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਜੱਦ ਮੱਕੇ ਦੇ ਇਨਕਾਰੀ ਗਾਰ ਦੇ ਮੂੰਹ'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਗਲੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਦੇ ਢੜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਘਬਰਾ ਗਏ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਛਰਮਾਇਆ ਕਿ (لَا تَخْرُنْ إِنَّ اللَّهَ مَعْنَى) ਲਾ ਤਹਜ਼ਨ ਇਨੱਲਾਹਾ ਮਾਆਨਾ। ਗਾਮ ਨ ਕਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਸਾਡਾ ਰੱਬ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਗਾਰੇ ਸੌਰ ਦੇ ਪਹਾੜ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਨਾਲ ਆਏ ਖੋਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਇੱਥੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਗਏ। ਇਸ'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਗਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਮਯਾ ਬਿਨ ਖਲਫ਼ ਨੇ ਆਕੜ ਤੇ ਬੇ ਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜਾਲਾ ਤੇ ਰੁੱਖ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੁਹਮੱਦ (ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ) ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਮਾਗ ਫਿਰ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇੱਥੋਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ਾਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਛਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੱਕੇ ਦੇ ਕੁਰੈਸ਼ ਨੇ ਮੁਹਮੱਦ (ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ) ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਜਾਂ ਮੁਰਦਾ ਡੜਕੇ ਲਿਆਉਣ'ਤੇ ਇਕ ਸੋ ਉਠਾਂ ਦਾ ਪੁਰੁਸਕਾਰ ਐਲਾਨਿਆਂ ਸੀ, ਇਸ ਇਨਾਮ ਦੀ ਲਾਲਚ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲੋਕ ਮੱਕੇ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਏਧਰ ਉਧੱਤ ਨਿਕਲੇ। ਜੱਦ ਮੱਕੇ ਦੇ ਰਈਸ ਗਾਰ

ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗਾਰ ਦੇ ਮੂੰਹ'ਤੇ ਜੋ ਰੁੱਖ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਐਨ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਟਾਹਣੀ'ਤੇ ਇਕ ਕਬੂਤਰੀ ਨੇ ਆਲੂਣਾ ਬਣਾਕੇ ਆਂਡੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇਕ ਮਕੜੀ ਨੇ ਜਾਲਾ ਬੁਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਇਹ ਰਿਵਾਇਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਵੀ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ । ਕਿਉਂਕਿ ਮਕੜੀ ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਕ ਵੱਡਾ ਜਾਲਾ ਉਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬੂਤਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਆਲੂਣਾ ਪਾਉਣ ਤੇ ਆਂਡੇ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ । ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਰੱਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਢੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੈ ਸਗੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ । ਰਿਵਾਇਤ ਇਉਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰੈਸ਼ ਐਨ੍ਹੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰੂ ਗਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ । ਇਨਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਐਨ੍ਹੇ ਨੇੜੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਘਬਰਾਏ ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਹੋ ਅਬੂਬਕਰ ! ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਕਾਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਗੁਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੀਜਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰੱਬ ਹੈ । ਇਸ'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਦਰਦ ਭਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੋ ਰਸੂਲਲਾਹ ! ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਮਾਰਿਆਂ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਸ ਇਕੱਲੀ ਜਾਨ ਹਾਂ ਪਰ ਰੱਬ ਨ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਆਂਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤਾਂ ਸੰਭਵਤਾ ਸਾਰੀ ਕੋਮ ਹੀ ਮਿੱਟ ਗਈ ।

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਉਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਫਰਮਾਉਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਇਕ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਘਬਰਾਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੋ ਮੂਸਾ ! ਅਸੀਂ ਫੜੇ ਗਏ ਪਰੰਤੂ ਮੁਹਮੱਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੇ ਆਪ ਦੇ ਸਾਥੀ'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨ ਨਿਕਲੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫੜੇ ਗਏ । ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਐਨ੍ਹਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫਰਮਾਉਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਸੀਬਤ ਦੀ ਇਸ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰਵਾਚਨ ਹੀ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਸਰਾਈ ਅਤੇ ਉਤੱਤਮ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਦਲੀਲ ਹੈ । ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਕੋਲ ਸਤੱਰ ਅਸੀਂ ਸਹਾਬਾ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਰਜ਼ੀ ਅਲਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਵੀ ਸਨ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਮਿਤੱਰਤਾ ਲਈ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਨਿਰਵਾਚਨ ਕੀਤਾ । ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ? ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਈ ਰੱਬ ਦੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੋਧ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਰੱਬ ਨੇ ਹੀ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਨੂੰ ਦਿਵਵਿਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਤੇ ਇਲਹਾਮ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਤੇ ਉਚਿਤ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਸਿੱਦੀਕ ਰਜ਼ੀ ਅਲਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਹੀ ਹਨ । ਅਬੂ ਬਕਰ ਇਸ ਔਖੀ ਘੜੀ ਵੀ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਏ । ਇਹ ਸਮਾਂ ਅਤਿਅੰਤ ਔਖੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ'ਤੇ ਜੱਦ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ ਦੋੜ ਗਏ ਅਤੇ ਇਕ ਨੇ ਲਾਨੂੰ ਵੀ ਕੀਤੀ । ਪਰ ਸਹਾਬਾ ਕਰਾਮ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਨੇ ਪੂਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਦਿਖਾਇਆ । ਇਸ ਸ਼ਬਦ'ਤੇ ਗੋਰ ਕਰੋ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਲਾਉਦੇ ਹਨ, ਇਉਂ ਫਰਮਾਇਆ, (مَعْلُومٌ أَنَّ رَجُلًا مَّا آتَاهُ مَا آتَاهُ) ਇਨੱਲਾਹਾ ਮਾਆਨਾ, ਮਾਆਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਰੱਬ ਤੇਰੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ । ਰੱਬ ਨੇ ਇਕ ਪੱਲੇ'ਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਿੱਦੀਕ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ।

ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੈਅ ਹੋਏ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਹੋਨਹਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਅਬੂਬਕਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗਾਰੇ ਸੋਰਤੇ ਆਉਦੇ ਅਤੇ ਦਿਨ ਭਰ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਦਿੰਦੇ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਸਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੱਕੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਜਿਵੇਂ ਰਾਤ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ

ਹੋਵੇ । ਆਮਰ ਬਿਨ ਡਹੀਰਾ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਦੁੱਧ ਵਾਲੀਆਂ ਬਕਰੀਆਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਮਗਰੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਤਦੇ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਪੈਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੈੜਾਂ ਮਿਰਾ ਦਿੰਦੇ । ਸਹੀ ਬੁਖਾਰੀ ਦੀ ਰਿਵਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅਬਦੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਅਰੀਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਵਾਦਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤਿਨ ਦਿਨ ਬਾਦ ਸਵੇਰ ਸਮੇਂ ਉਠ ਲੈਕੇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਸੋ, ਉਹ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਉਹ ਉਠਣੀਆਂ ਲੈਕੇ ਗਾਰੇ ਸੌਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ । ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਇਕ ਉਠਣੀ ਦਾ ਨਾਂ ‘ਕਸਵਾ’ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸ’ਤੇ ਆਪ ਸਵਾਰ ਹੋਏ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਠਣੀ’ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਮਰ ਬਿਨ ਡਹੀਰਾ ਨੂੰ ਸਵਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਰੀਕਤ ਆਪਣੇ ਉਠ’ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਕੋਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਲ ਸਰਮਾਇਆ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਦਿਰਹਮ ਸਨ, ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਰਵਾਨਾ ਹੁੰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਰਮਾਇਆ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖ ਲਿਆ ਸੀ । ਆਪ ਨੇ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤਿਅੰਤ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਇਹ ਅਵਸ਼ ਹਲਾਕ ਹੋਣਗੇ ।

ਜੱਦ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਬਿਆਸੀ (82) ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ’ਤੇ ਜਹੜਾ ਸਥਾਨ’ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੀ ਆਇਤ (إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدَكَ إِلَى مَعَادٍ) ਇਨੱਲੱਜੀ ਡਾਰਾਜਾ ਅਲੈਕਲ ਕੁਰਆਨਾ ਲ-ਰਾਦੁਕਾ ਇਲਾ ਮਾਦਿਨਾ’ ਨਾਜ਼ਲ ਹੋਈ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਕੁਰਆਨ ਨੂੰ ਤੇਰੇ’ਤੇ ਫਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਅਵਸ਼ ਇਕ ਪਰਤਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਪਰਤਾ ਲਿਆਏਗਾ ।

ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੱਦ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਲਗ੍ਹਾ ਤਾਂ ਇਕ ਚਰੱਨ (ਪਹਾੜ) ਦੀ ਛਾਂ ਹੇਠ ਜਥੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਰੁੱਕਿਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਬਿਸਤਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਸੋ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਲੇਟ ਗਏ । ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਦੇਖਣ ਕਿ ਪਿਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ । ਐਨ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦੂਰੋਂ ਇਕ ਚਰਵਾਹਾ ਵੀ ਛਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਏਧਰ ਨਿਕਲ ਆਣ ਨਿਕਲਿਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਦੁੱਧ ਦੋਹੋਗੇ । ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਂ । ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਬਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡ ਕਰੋ । ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਬਰਤਨ ਵਿੱਚ ਪੁਆਇਆ । ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁੱਧ ਦੀ ਗਰਮੀ ਘੱਟ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਐਨ੍ਹਾਂ ਪੀਤਾ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂਬਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ । ਅਰੀਕਤ ਜਿਹੇ ਮਾਹਰ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਤੱਟੀਏ ਬਸਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਦਿਨਾ ਵੱਲ ਇਹ ਸਫਰ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ ।

ਇਨਸਾਮ ਦੀ ਲਾਲਚ ਵਿੱਚ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦਾ ਪਿਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੁਰਾਕਾ ਬਿਨ ਮਾਲਕ ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪ ਇਸ ਘਰਨਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਉਹਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਇਸ ਪਿਛਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਫਾਲ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ । ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਠਣੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਈ, ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ੍ਹਾਂ ਪਰਤੀ ਵਿੱਚ ਧੱਤ ਹੋਏ । ਅਖੀਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਾ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਮਾਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਣ ਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਦਾ ਲਿਖ ਦੇਣ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨ ਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਜਾਏ । ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਹਿਰੀਰ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ।

ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਆਖਣ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਅਰੰਭ 'ਤੇ ਅੰਤਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਹਮਦੀਆ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਦੁਆਵਾਂ, ਨਫਲਾ ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਤਹਿਜੁਦ ਪੜ੍ਹਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ। ਦੁਰੂਦ ਸ਼ਰੀਫ, ਇਸਤਗਫ਼ਾਰ ਅਤੇ

رَبَّنَا لَا تُزِعْ قَلْبَنَا بَعْدَ إِذْهَبْنَا مِنْ لَكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَابُ
اور رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِنَّا فِي أَمْرِكَاءِ ثَبِيتَ أَقْنَا وَأَنْصَرَنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِ

ਰਬਨਾ ਲਾ ਤੁਜਿਗ ਕੁਲੁਬਨਾ ਬਾਦਾ ਇਜ਼ ਹਦੈਤਨਾ ਵੇ ਹਬਲਾਨਾ ਮਿੰਨਲਾਦੁਨਕਾ ਰਹਮਾਤਨ, ਇਨਾਕਾ ਅੰਤਲ ਵਹਾਬ, ਅਤੇ ਰਬਾਨਗਫ਼ਿਰਲਾਨਾ ਜੁਨੁਬਨਾ ਵੇ ਇਸਤਗਫ਼ਾਨਾ ਵੀ ਅਮਰਿਨਾ ਵੇ ਸੱਬਿਤ ਅਕਦਾਮਾਨਾ ਵਨਸੁਰਨਾ ਅਲਲ ਕੋਮਿਲ ਕਾਫ਼ਿਰੀਨ। ਇਹ ਦੁਆ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਤਲਕੀਨ ਕੀਤੀ।

ਖੁਤਬੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾ ਹੁਲੱਹ ਤਾਅਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਤਿਨ ਮਰਹੂਮਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰੇ ਪੈਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਮਾਜ ਜੁਮੇ ਦੇ ਬਾਦ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਝਾਇਬ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।

ਮੁਕਰੱਮ ਮਲਕ ਛਾਹੂਕ ਅਹਮਦ ਖੋਖਰ ਸਾਹਬ ਸਾਬਕਾ ਅਮੀਰ ਜ਼ਿਲਾ ਮੁਲਤਾਨ, ਮੁਕਰੱਮ ਰਹਿਮਾਤੁਲਾਹ ਸਾਹਬ ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਮੁਕਰੱਮ ਅਲਹਾਜ ਅਬਦੁਲ ਹਮੀਦ ਟਾਕ ਸਾਹਬ ਯਾਰੀ ਪੁਰਾ ਕਸ਼ਮੀਰ। ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਇਹ 24 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ 94 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਾਤ ਪਾ ਗਏ ਹਨ। ਰੱਬ ਦੀ ਆਪਰ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਮੂਸੀ ਸਨ। ਮੁਹਮੱਦ ਅਕਰਮ ਟਾਕ ਸਾਹਬ ਯਾਰੀਪੁਰਾ ਦੇ ਪੁਤੱਰ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਭੇਕ ਅਹਮਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮਰਹੂਮ ਬਹੁਤ ਨੇਕ, ਨਰਮ ਮਿਜਾਜ ਮਿਲਨਸਾਰ, ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ, ਸੰਜੀਦਾ ਤੇ ਸੰਤੋਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਜਮਾਤੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਾਂਤੀ ਅਮੀਰ ਜਮਾਤ ਜੰਮੁ ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਜ਼ਿਲੇ ਪਹੱਚ ਦੇ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ਿਮ ਅੰਸਾਰੁਲਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਲੋਕਲ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਲੋਕਲ ਉਹਦਿਆਂ ਉਪੱਤ ਵੀ ਸੇਵਾ ਬਜ਼ਾ ਲਿਆਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਸਾਲਾਂ ਬੱਧੀ ਅੰਜੁਮਨ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਜਾਦ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਰਹੇ। ਸੂਬਾਈ ਅਮਾਰਤ ਦੇ ਕਾਲ ਵਿੱਚ 1987 ਈ. ਵਿੱਚ ਵਾਦੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਜਮਾਤੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਅਨੇਕਾਂ ਮਸਜਿਦਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਹਾਊਸਜ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਭਰਪੂਰ ਜਤਨ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ। ਨੇਜ਼ਾਅਨਾ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਵਪਾਉਣ ਲਈ ਵਾਹਵਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਯਾਰੀ ਪੁਰਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਨਮਾਨ ਸੀ। ਅਲੱਹ ਤਾਅਲਾ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਤੇ ਰਹਿਮ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰੇ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ। ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੇਕ ਤੇ ਪਾਕ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਰਹੇ। ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਮਰਹੂਮਾ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਦਰਜਿਆਂ ਦੀ ਬੁਲੰਟੀ ਲਈ ਦੁਆ ਕੀਤੀ।

أَكْحَمَ اللَّهُ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِجِّلُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ كُلَّ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَتَوَهَّهُ اللَّهُ فَلَا
مُضِلٌّ لَهُ وَمَنْ يُنْهِيَ اللَّهُ فَلَا هَادِيٌ لَهُ وَنَشْهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ عِبَادُ اللَّهِ رَحْمَمُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ كَوْنُ أَدْكُرُونَ أَدْكُرُونَ أَدْكُرُونَ كُمْ وَأَدْعُوْهُ مَسْتَجِبْ
لَكُمْ وَلَنْ كُمْ اللَّهُ أَكْبَرُ

Khulasa Khutba Jumma 31.12.2021

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Translated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)